

UCHWAŁĘ KC KPZR w sprawie dalszego zwiększenia produkcji zbóż...

Słowo Ludu

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK IV, Nr 66 (1460)

KIELCE, WTOREK 9 MARCA 1954 R.

W przededniu II Zjazdu Partii

Delegaci na II Zjazd w gościnie u młodzieży

Ostatnio w Ostrowcu młodzież szkół podstawowych i średnich zorganizowała uroczystą wieczernicę artystyczną...

Trzeci silnik kombajnu zbożowego - gotowy!

Nad główną bramą Fabryki Samochodów Ciężarowych w Starachowicach widnieją duży napis "Czynem produkcyjnym witamy II Zjazd Partii".

Warty w Piekarńi PSS

Personel Piekarńi PSS w Kielcach, postanowił systematycznie podwyższać jakość w pieku chleba i bułek...

5 milionów papierosów w ramach warty

Zaloga Radomskiej Wytwórni Papierosów zobowiązała się wyprodukować ponad plan 5 milionów sztuk papierosów...

Nowa dentystyczna przychodnia szkolna

Komitet Rodzicielski przy szkole podstawowej nr. 10 w Kielcach w czynne przedsięwzięcie postawił przygotowanie lokalu, aby uruchomić w nim gabinet dentystyczny.

Spółdzielczynie z Okoła

Na zebraniu rady kobiecej członkinie spółdzielni produkcyjnej w Około, pow. atarachowicki, w odpowiedzi na wezwanie spółdzielców z Wojsławia woj. opolskiego...

Chłopi gromady Nagłowice wzywają do współzawodnictwa w wiosennej akcji siewnej

Czerwone proporceyki na maszynach, na budowach, na traktorach... Meldunki płyną z meldunkami: „podjęliśmy dodatkowe zobowiązania...”

W nagłowickim Domu Kultury zebrano się w ubiegłą niedzielę około 80 osób...

Liczne wypowiedzi dyskusyjnych świadczyły o tym, że chłopcy rozumieją i doceniają uchwale o powołaniu gromadzkich rad narodowych...

Równie żywo i z gospodarską rozumą dyskutowano nad zbliżającą się kampanią siewną.

Jan Treła zwrócił uwagę na umiejętność przechowywania wilgoci w ziemi, która ma szczególne znaczenie na glebach lekkich...

Miejscowy nauczyciel ob. Brodzki mówił o zwróceniu większej uwagi na użytki zielone - łąki i pastwiska...

Przodujący chłop Aleksander Zapart zgłosił wniosek, aby gromada Nagłowice wezwała do współzawodnictwa w wiosennej akcji siewnej...

W zobowiązaniu tym m. in. czytamy: „My, chłopcy gromady Nagłowice, gospodarzący na 480 ha użytków rolnych, zobowiązujemy się: 1. Na 22 ha dokonać wlkowania...

Zabronować 180 ha ozimin, a przede wszystkim pensjency i jęczmienia, co pomoże w krzewieniu się i doprowadzeniu powietrza do gleby.

Zasłać 75 ha zbożem doczyszczonym i zaprawionym, wykorzystując wszystkie możliwości wymiany sąsiedzkiej i w GS-ie.

7. Dla podniesienia wydajności łąk i pastwisk dokonać wiosną na 50 ha zabiegów pielęgnacyjnych...

8. Wykonać wszystkie zadania kontraktacyjne: zakontraktować 12 ha buraków cukrowych, 6,35 ha jęczmienia browarnianego...

9. Ponieważ niepowetowane straty wyrządzają nam chwasty i szkodniki roślin, zobowiązujemy się niszczyć je na naszych polach...

10. Umożliwić rolnikom nie posiadającym własnego sprzętu - sprawne i terminowe przeprowadzenie wiosennej kampanii siewnej...

11. Zobowiązujemy się do racjonalnego przechowywania obornika, przy czym 15 rolników wybuduje gnojownie...

MURARZE

Aż dziwne, że tak łatwo można przesunąć cegły w gestę zaprawie - jeszcze wczoraj przyjeżdżali do niej natchemni...

W te dni tylko głębokie przekonanie, że dom musi być nieprzerwanie, że gdzieś tam ludzie przywrócili nad maszyną marzą o jasnych słonecznych mieszkaniach...

— Waapno! — w czystym, pachnącym zapowiedzią wiosny powietrzu rozlega się donośne wołanie podprzeżonego Ignacego...

Narody ZSRR zespolone wokół partii i rządu pewnym krokiem zmierzają naprzód do komunizmu

Przemówienie N. S. Chruszczowa na zebraniu wyborców okręgu kalininńskiego w Moskwie

MOSKWA PAP. W dniu 6 bm. w Sali Kolumnowej Domu Związków odbyło się zebranie przedwyborcze...

Towarzysze! Ludzie pracy kalininńskiego okręgu wyborczego naszej okrytej chwałą stolicy - Moskwy okazali mi wielkie zaufanie...

Każdy z nas, komunistów, wysuwanych na wysokie stanowiska państwowe deputowanego do Rady Najwyższej ZSRR, zdaje sobie sprawę, że zaufanie narodu...

Stworzona przez naszego genialnego Wodza i Nauczyciela Wielkiego Lenina partia komunistyczna...

Wieloletnie doświadczenia nasy pracujące przekonały się, że partia komunistyczna nie ma interesów wyższych ponad interesy narodu...

Dane o wzroście najważniejszych gałęzi przemysłu dowodzą w sposób przekonujący, jak wielkie wyniki uzyskuje nasz naród...

Obecnie, gdy stworzony już został u nas potężny przemysł, partia komunistyczna i rząd radziecki mają możliwość...

Wiadomo, że Komitet Centralny KPZR i Rada Ministrów ZSRR przewidzieli w swoich uchwalech...

Nasz przemysł lekki i spożywczy nigdy jeszcze nie rozwijał się w takim tempie...

Od minionych wyborów dzielą nas cztery lata. W tych latach miliony ludzi radzieckich omawiają na licznych zebraniach przedwyborczych...

Jakież są wyniki ubiegłych lat, na czym polegały główne zadania na okres najbliższy? Partia komunistyczna...

W 1953 roku w ZSRR wyprodukowano przeszło 15 miliardów ton stali więcej niż przed czterema laty, czyli przeszło dwukrotnie...

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR w sprawie dalszego zwiększenia produkcji zbóż oraz zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych

MOSKWA PAP. — Prasa radziecka opublikowała uchwałę Plenum KC KPZR powziętą 2 marca br. na podstawie referatu N. S. Chruszczowa „W sprawie dalszego zwiększenia produkcji zbóż oraz zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych”.

Poniżej podajemy streszczenie tej uchwały.

Wzrósłowie Plenum KC KPZR postawiło najpilniejszą w obecnych warunkach ogólnonarodowe zadanie, polegające na tym, by na bazie potężnego rozwoju przemysłu socjalistycznego w pełni zaspokoić w ciągu najbliższych 2-3 lat rosnące zapotrzebowanie ludności ZSRR na artykuły powożące nowego użytku oraz zapewnić surowce dla przemysłu lekkiego i spożywczego. Kierując się uchwalam Plenum, organy partyjne, radzieckie i rolne dokonały w ubiegłym okresie poważnej pracy nad stworzeniem niezbędnych warunków umożliwiających rozwiązanie zadania potężnego rozwoju rolnictwa.

Realizując uchwały wzniesionego Plenum KC KPZR, kolchoźnicy, pracownicy MTS i sowchoźnicy wykonali jesienne prace rolne lepiej niż w latach poprzednich. Jesienią 1953 r. wykonano orkę jesieniową w kolchozach i sowchozach o 13 milionów ha i więcej niż w 1952 r., zaś orki czarnych ugorów dokonano na obszarze o 3,5 miliona ha większym niż w 1952 r. Siew oziminy i przygotowanie do siewu upraw jarynych na 1954 rok wykonano w większości republik, krajów i obwodów w krótszych terminach i w bardziej sprzyjających warunkach agrotechnicznych.

Dzięki realizacji uchwał Plenum KC KPZR i późniejszych uchwał partii i rządu dochody chłopów znacznie wzrosły w 1953 r., zwłaszcza w drugim półroczu. Równocześnie z obniżką przeciętnie o 11 proc. państwowych cen detalicznych towarów nabywanych przez chłopów znacznie podniesiono cenę skupu mięsa, mleka, wełny, ziemiaków, warzyw dostarczanych państwu przez kolchozy i kolchoźników w trybie dostaw obowiązkowych. Wprowadzono system państwowych zakupów mięsa, mleka, warzyw, ziemiaków po cenach znacznie wyższych od cen skupu. Kolchozom umorzono zadłużenie za lata poprzednie z tytułu obowiązkowych dostaw produktów hodowlanych, ziemiaków i warzyw. Obniżono normy obowiązkowych dostaw z osobistego gospodarstwa pomocniczego kolchoźników, obniżono podatek rolny z zagród kolchozowych, umorzono całkowite zadłużenie w poddałach rolnym za lata ubiegłe. Ponadto umorzono częściowo na gospodarstwa kolchoźników całe zadłużenie za lata ubiegłe z tytułu obowiązkowych dostaw produktów hodowlanych oraz ziemiaków.

Dzięki realizacji wymienionych posunięć w zakresie bodźców ekonomicznych dla kolchozów i kolchoźników, jak również środków w zakresie polityki podatkowej, dochody kolchozów i kolchoźników zwiększyły się w 1953 r. o przeszło 13 miliardów rubli.

Biorąc pod uwagę, że o sukcesie każdego posunięcia w zakresie gospodarki narodowej decydują ludzie, kadry, partia w walce o realizację uchwał Plenum skupiła uwagę głównie na zagadnieniu kadr. Po Plenum KC KPZR przydzielono do MTS jako etatowych, stałych robotników około 1250 tys. traktorzystów, kierowników brygad traktorowych, maszynistów obsługujących skomplikowane maszyny rolnicze oraz innych pracowników. W odpowiedzi na apel partii wróciło do MTS około 80 tys. mechaników z przemysłu i innych gałęzi gospodarki narodowej.

W ciągu ostatnich miesięcy skierowano do ośrodków maszynowo-traktorowych dla obsługi kolchozów ponad 100 tys. agronomów i zootechników. Z przemysłu i innych gałęzi gospodarki narodowej skierowano do prac w ośrodkach maszynowo-traktorowych 23 tys. inżynierów i techników.

Jednakże na odcinku zaopatrzenia ośrodków maszynowo-traktorowych i kolchozów wykwalifikowanymi kadrami istnieje poważny brak.

Do braku uchwała zalicza m. in. niedostateczny dobór stałych pracowników brygad traktorowych, niewłaściwą w wielu wypadkach organizację pracy stałych robotników ośrodków maszynowo-traktorowych, brak w szkoleniu kadr mechaników. W wielu wypadkach — wskazuje uchwała — kieruje

ZSRR, uchwała wskazuje m. in., że przy ogólnym zwiększeniu obszarów zasiewów w 1953 r. o 0,8 miliona ha w porównaniu z 1949 r., obszar zasiewów zbóż chlebowych zmniejszył się o 3,8 miliona ha. Obszar zasiewów pastewnych zmniejszył się o 6,8 miliona ha. Mimo iż rolnictwo socjalistyczne jest najbardziej zmechanizowane w świecie i z roku na rok wzrasta jego wyposażenie w nowoczesny sprzęt techniczny, obecnie poziom stosowanych zabiegów agrotechnicznych nie zapewnia jeszcze wysokich plonów zbóż.

Jako jedną z podstawowych przyczyn powstałej dysproporcji między poziomem rozwoju gospodarki zbóżowej i zwiększonymi potrzebami w zakresie zbóż uchwała wymienia poważne błędy popełnione przez Państwowy Komitet Planowania ZSRR, przez Ministerstwo Rolnictwa ZSRR i Ministerstwo Sowchozów ZSRR w planowaniu obszarów zasiewów, zwłaszcza w planowaniu zasiewów roślin zbożowych i traw. Wskutek szablonoowego stosowania systemu trawopólnego bez uwzględnienia specyficznych warunków poszczególnych stref ZSRR zmniejszyły się zasiewy roślin zbożowych na Ukrainie, w okręgach Kaukazu północnego, Półwysp i 6,5 miliona ha. Wskutek szablonoowego stosowania systemu trawopólnego bez uwzględnienia specyficznych warunków poszczególnych stref ZSRR zmniejszyły się zasiewy roślin zbożowych na Ukrainie, w okręgach Kaukazu północnego, Półwysp i 6,5 miliona ha.

Tego rodzaju wadliwa praktyka planowania wyrażała się w skrajnie niskim poziomie gospodarki zbóżowej ZSRR.

Plenum KC KPZR uważa, iż obecnie stoi przed krajem zadanie wydatnego zwiększenia produkcji zbóż chlebowych, pastewnych i przeznaczonych na kasze oraz roślin strączkowych, z tym, by dostawy i skup zbóż wzrosły w ciągu najbliższych lat o 35-40 proc. w porównaniu z rokiem 1953.

III. ZAGOSPODAROWANIE NOWYCH I NIE UPRAWIANYCH ZIEM — WIELKA REZERWA ZWIĘKSZENIA PRODUKCJI ZBOŻ

Plenum KC KPZR uważa, że obok zwiększenia plonów roślin zbożowych we wszystkich okręgach kraju ogromne znaczenie ma zagospodarowanie ziem nowych i nie uprawianych. Ważnym i celowym kierunkiem jest zwiększenie produkcji zbóż w ciągu krótkiego okresu przy rozszerzeniu zasiewów roślin zbożowych na nowych i nie uprawianych ziemiach w Kazachstanie, na Syberii, Uralu, Półwyspie i częściowo na terenie Kaukazu północnego. Na tych terenach znajdują się ogromne pola nie zagospodarowane ziemią nową i nie uprawianą, na których można uzyskać wysokie plony bez wielkich inwestycji dodatkowych. Doświadczenia kolchozów i sowchozów w Syberii i Kazachstanie dowodzą, iż na tych ziemiach można uzyskać plony pniezyńskie po 11-15 q z ha; produkując gospodarstwa uzyskują po 20-25 i więcej q z ha.

Plenum KC KPZR stawia przed Ministerstwem Rolnictwa ZSRR, Ministerstwem Sowchozów ZSRR, przed partiami, radzieckimi i rolnymi organami Kazachstanu, Syberii, Uralu, Półwyspu i Kaukazu północnego, przed ośrodkami maszynowo-traktorowymi, kolchozami i sowchozami tych okręgów jako jedno z najważniejszych zadań patycznych — rozszerzenie zasiewów roślin zbożowych w latach 1954-1955 w wyniku zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych o łącznym obszarze 13-15 milionów ha i uzyskanie w 1955 r. 100-120 milionów pudów zbóż, w tym 600-800 milionów pudów zbóż towarowego. Uchwała zawiera w związku z tym szereg konkretnych wytycznych dotyczących realizacji nakreślonego przez Plenum KC KPZR planu zagospodarowania ziem nowych i nie uprawianych. Uchwała zaleca m. in. do starzenia w roku 1954 na terenach nowozagospodarowywanych ziem 120 tys. traktorów (w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM), 10 tys. kombajnów i wielu innych maszyn rolniczych. Uchwała podkreśla, że pomyślnie zagospodarowanie ziem nowych i nie uprawianych będzie zależało przede wszystkim od właściwego doboru i skierowania w terenach nowozagospodarowywanych wykwalifikowanych kadr.

Każde przedsiębiorstwo — głosi uchwała — instytucja i organizacja powinny uważać za swój szczytny obowiązek skierowanie spośród swego koletywu specjalistów i wykwalifiko-

wanych robotników, którzy wyrażają chęć wyjazdu do pracy na tereny nowozagospodarowywane.

Uchwała aprobuje inicjatywę KC Komsomolu i terenowych organizacji komsomolskich w sprawie zorganizowanego kierowania w trybie dobrowolnym 100 tys. mechaników spośród komsomolów i młodzieży do pracy w ośrodkach maszynowo-traktorowych i sowchozach powstających na nowozagospodarowywanych terenach.

Uchwała zobowiązuje Państwowy Komitet Planowania ZSRR, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR, Radę Ministrów RFSRR, Radę Ministrów Ukrainy, Radę Ministrów Białoruskiej SRR, Radę Ministrów Łotewskiej SRR, Radę Ministrów Litewskiej SRR i Radę Ministrów Estońskiej SRR do opracowania w terminie dwumiesięcznym wniosków w sprawie objętości uprawy wielkich pól ziem nie użytkowanych i zabagnionych.

Plenum KC KPZR podkreśla, że zagospodarowanie 13 milionów ha ziem nowych i nie uprawianych we wschodnich i południowo-wschodnich okręgach kraju, jak również zagospodarowanie nieużytkowanych i nowych ziem w okręgach strefy nieczarnozemnej i innych okolic kraju, zaplanowane na lata 1954-1955, stanowi początkowy etap wielkiej pracy w skali ogólnopaństwowej w kierunku zagospodarowania obszernych pól nie wykorzystanych ziem.

Pomyślnie wykonanie planu prac nad zagospodarowaniem tych ziem i rozszerzeniem obszarów zasiewów zbóż na ziemiach nowych i nie uprawianych zależnie będzie przede wszystkim od konkretnego, operatywnego kierownictwa ze strony organów partyjnych, radzieckich i rolnych, od organizacyjnego i technicznego przygotowania ośrodków maszynowo-traktorowych i sowchozów, od stopnia zmechanizowania kolchozów, pracowników MTS i sowchozów do wykonania postawionego zadania.

IV. O PLANOWANIU ROLNICTWA, ZMIANIE STRUKTURY OBSZARU ZASIEWÓW I ZWIĘKSZENIU PLONÓW

Uchwała stwierdza, że dla pomyślnego wykonania zadania wydatnego wzrostu gospodarki zbożowej doniosłe znaczenie ma właściwe wykorzystywanie obszarów zasiewów i podniesienie plonów zbóż.

W związku z tym Plenum KC KPZR podkreśla, że obecna struktura zasiewów świadczy o nieprzemysłowym, sprzecznym z zasadami gospodarki, szablono- wemu stosowaniu systemu trawopólnego bez uwzględnienia specyficznych właściwości różnych okręgów kraju.

Uchwała zobowiązuje Państwowy Komitet Planowania ZSRR, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR, Ministerstwo Sowchozów ZSRR, terenowe organy partyjne, radzieckie i rolne w okręgach południowych i południowo-wschodnich do podjęcia kroków, mających na celu usunięcie błędów popełnionych przy wprowadzaniu płodozmiennych trawopólnych i skorygowanie struktury zasiewów z tym, by począwszy od 1954 r. znacznie zwiększyć zasiewy zbóż, zwłaszcza przeznaczonych na kasze oraz roślin strączkowych i zbóż pastewnych kosztem zmniejszenia obszarów traw i motylkowych wiełocielnic o niskiej wydajności.

Biorąc pod uwagę poważny brak w obecnym systemie planowania rolnictwa, wskutek którego nadmierna centralizacja planowania krepuje inicjatywę kolchozów, ośrodków maszynowo-traktorowych i sowchozów w rozwoju produkcji rolnej, uchwała zaleca Komitetowi Planowania ZSRR, Ministerstwu Rolnictwa ZSRR i Ministerstwu Sowchozów ZSRR, by — po uzgodnieniu z republikami związkowymi — opracowały w terminie dwumiesięcznym i przedłożyły Radzie Ministrów ZSRR do decyzji propozycje w sprawie zmian w zakresie planowania rolnictwa, z tym, by umożliwić terenowym ogniwom przejawienie większej inicjatywy w planowaniu produkcji.

Uchwała poleca organizacjom partyjnym, organom radzieckim i rolnym, kolchozom, MTS i sowchozom, by skupiły swą uwagę na następujących zadaniach: wprowadzenie w szerokim zakresie do produkcji produkcyjnych metod agrotechniki, polepszenie wykorzystania parku traktorowego, szybsze wprowadzenie i stosowanie prawidłowych płodozmiennych, podniesienie jakości i skrócenie okresów prac polowych, polepszenie nasiennej selekcji i stosowanie nawozów mineralnych i organicznych, lepsze wykorzystanie nawozów mineralnych i organicznych, zwiększenie gęstości zasolenia, zdecydowane wzmocnienie walki ze stratami zbóż w czasie siewu, przewożenia i magazynowania; systematyczne stosowanie środków walki ze szkodnikami i chorobami roślin uprawnych.

Uchwała zobowiązuje do opracowania dla każdej rośliny, z uwzględnieniem właściwości poszczególnych rejonów, minimum obowiązkowych wymogów agrotechnicznych, z uwzględnieniem najodpowiedniejszych terminów siewu, norm wysiewu, terminów orki ugorów, terminów przygotowania roli pod zasiewy oziminy itd.

Należy przy tym wprowadzić odpowiedzialność za nieprzebieżanie obowiązków wymagających w wymogów agrotechnicznych.

W ciągu najbliższych 2-3 lat — zaznacza uchwała — należy zapewnić przejście do siewów najbardziej urodzajnymi i cenowo zręczniejszymi odmianami nasion we wszystkich obwodach, krajach i republikach.

Biorąc pod uwagę, że w zapewnieniu wysokich plonów w kolchozach decydująca rola przy pada MTS, Plenum KC KPZR wskazuje na konieczność zdecydowanego polepszenia jakości prac traktorowych. Plony powinny stać się głównym miernikiem jakości pracy MTS.

Uchwała wskazuje następnie, że jednym z ważnych środków dalszego zwiększenia plonów jest prawidłowe stosowanie w szerokim zakresie nawozów organicznych, mineralnych i bakteryjnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na wykorzystanie nawozów w strefie nieczarnozemnej.

Postanowienia dalszej części uchwały dotyczą usprawnienia i podniesienia jakości pracy przy zbiorach zbóż.

Plenum poleca Państwowemu Komitetowi Planowania, Ministerstwu Rolnictwa, Ministerstwu Sowchozów i Ministerstwu Budowy Maszyn, by w okresie dwumiesięcznym opracowały wnioski w sprawie zwiększenia produkcji kombajnów, wysoko-wydajnych maszyn do czyszczenia nasion oraz zorganizowania budownictwa pomieszczeń gospodarskich, domów mieszkalnych i placówek kulturalno-bytowych w MTS i sowchozach rejonów zagospodarowywanych wielkie obszary ziem nowych i nie uprawianych.

Uchwała nakłada na Ministerstwo Budowy Maszyn oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich obowiązek zapewnienia rolnictwu części zapasowych do traktorów i maszyn rolniczych, zgodnie z ustalonymi potrzebami MTS i sowchozów.

Plenum KC KPZR zaznacza, że łącząc u podstaw polityki partii i rządu w dziedzinie skupu zbóż zasady obliczenia obowiązkowych dostaw zbóż dla państwa z każdego hektara ziemi uprawnej zadała całkowicie egzamin i wzmożła zainteresowanie kolchozów w rozwoju produkcji zbóż.

Jednakże w praktyce skupu zbóż towarzyszy łamanie tej zasady i poważne błędy w planowaniu obowiązkowych dostaw zbóż i opłat w naturze.

Uchwała omawia następnie środki zmierzające do usunięcia tych niedociągłości i usprawnienia dostaw i skupu zbóż.

V. ZWIĘKSZENIE PRODUKCJI ROŚLIN PRZEMYSŁOWYCH, ROZWOJ BUDOWNICTWA I UPRAWY WINOROŚLI

Po podkreśleniu, że w latach powojennych znacznie rozszerzono obszary zasiewów i zwiększono globalnie zbory roślin przemysłowych, uchwała zaznacza, iż osiągnięty poziom produkcji roślin przemysłowych pozostaje jeszcze niskim w tym, że wstępującej potrzebom gospodarki narodowej i nie zaspokaja w dostatecznym stopniu potrzeb gospodarki.

W związku z tym uchwała wskazuje na konieczność zapewnienia w ciągu najbliższych 2-3 lat znacznego zwiększenia plonów roślin przemysłowych i rozszerzenia w dostatecznym stopniu obszarów zasiewu tych roślin — bawełny, lnu, konopi, burzaka cukrowego, słonecznika

orawianiu rolnictwem, ujawnione przez wzniesione Plenum KC.

Plenum KC KPZR ząda od Ministerstwa Rolnictwa ZSRR, Ministerstwa Sowchozów ZSRR, obwodowych i krajowych komitetów partii oraz KC komunistycznych partii republik związkowych, by położyły kres poważnym niedociągłościom w pracy organów rolnictwa i wykończony szkodliwą praktykę kancelaryjno-biurokratycznego kierowania rolnictwem, ukłroły potok papierków i nadmiar sprawozdań, nawiązały żywy kontakt z kolchozami, ośrodkami maszynowo-traktorowymi i sowchozami, podniosły odpowiedzialność pracowników do powierzone im zadania skierowały ich siły ku udzielaniu praktycznej pomocy kolchozom ośrodkiem maszynowo-traktorowym i sowchozom w przysyłaniu przez nich przodujących doświadczenia produkcyjnego oraz w pomyślnym rozwiązywaniu stojących przed nimi zadań.

Wykonanie uchwały wzniesionego Plenum KC KPZR do reorganizacji pracy rejonowych komitetów partii i rejonowych komitetów wykonawczych postępuje w szeregu obwodów zbyt powoli.

Uchwała Plenum KC zobowiązuje komitety obwodowe i krajowe oraz KC komunistycznych partii republik związkowych do zakończenia w jak najkrótszym terminie przebudowy większych komitetów rejonowych partii oraz do zorganizowania pracy sekretarzy i innych pracowników komitetów rejonowych partii, odpowiednio do stref ośrodków maszynowo-traktorowych w ten sposób, aby rzeczywista a nie tylko formalnie zlikwidować brak odpowiedzialności osobistej w kierownictwie ośrodków maszynowo-traktorowych i kolchozów, poleżąc kres kancelaryjnemu metodom pracy i nieustannym posiedzeniom, ażeby te grupy prowadziły dzielną pracę polityczną, organizacyjną i kulturalną, wychowawczą w kolchozach i ośrodkach maszynowo-traktorowych oraz docierały do każdego kolchoźnika i pracownika ośrodka maszynowo-traktorowego.

Uchwała Plenum KC KPZR zobowiązuje komitety centralne komunistycznych partii republik związkowych, krajowe, obwodowe i rejonowe komitety wykonawcze, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR i jego organy terenowe do systematycznego wnikliwego zjawiania się sprawy organizacyjno-gospodarczego umocnienia kolchozów. Należy podjąć kroki w celu zdecydowanego wzmocnienia dyscypliny pracy w kolchozach, usprawnienia organizacji pracy, konsekwentnego wprowadzania progresywnych norm pracy w rolnictwie, sprzyjających nieustannemu wzrostowi wydajności pracy kolchozowej.

Przedmiotem szczególnej troski organów partyjnych, radzieckich i rolnych powinno stać się upowszechnianie doświadczeń produkcyjnych kolchozów i sowchozów we wszystkich kolchozach.

Należy zobowiązać rejonowe, obwodowe i krajowe komitety wykonawcze, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR i jego organy terenowe do zapewnienia właściwego doświadczonego kierownika.

Przywiązując wielkie znaczenie państwu do sprawy zagospodarowania nowych i nie uprawianych ziem w celu znacznego zwiększenia produkcji zbóż, Plenum KC KPZR zobowiązuje organizacje partyjne, związkowe i komsomolskie do rozwinięcia pracy wyjaśniającej wśród mechaników na wsł. wódr, specjalistów i kierowników kadr rolnych w celu przybliżenia praktycznych wyścochów na stajną pracę nad zagospodarowaniem nowych ziem. Plenum KC KPZR wyzwa kolchoźników, pracowników MTS i sowchozów, by wzięli czynny udział w zagospodarowaniu nowych ziem.

Plenum KC KPZR wyzwa wszystkich komunistów i komsomolów na wsł. wszystkich kolchozów i sowchozów, by na szeroką skalę rozwinieli współpracowniczo socjalistyczne i potężny rozwój gospodarki zbożowej, o wysoki plony wszystkich upraw rolnych, o dalszy wzrost pogłowia zwierząt gospodarskich i o podniesienie produktywności hodowli.

Uchwała omawia szczegółowo środki dalszego rozwoju sadownictwa i uprawy winorośli.

VI. UMOCNIE NIE BAZY PASZOWEJ

Plenum KC KPZR stwierdza, że Państwowy Komitet Planowania ZSRR, Ministerstwo Rolnictwa ZSRR i Ministerstwo Sowchozów ZSRR oraz niektóre terenowe organy partyjne i radzieckie w swej pracy nad stworzeniem bazy paszowej dla hodowli popobliły poważne błędy, polegające na niedocenianiu znaczenia produkcji pasz trzawowych i soczystych. Niedostateczna jest produkcja zbóż pastewnych i siana, niskie są plony pastewnych roślin okopowych i roślin przeznaczonych na kiszonki. Produkcja pasz objętościowych nie zaspokaja w całości potrzeb hodowli.

Uchwała zwraca szczególną uwagę na konieczność zwiększenia obszarów zasiewów i plonów pastewnych roślin zbożowych oraz zwiększenia produkcji roślin okopowych i pasz soczystych, podniesienia wydajności łąk, pastwisk itd.

Poniżej ziemiaki stanowią bardzo cenną paszę, należy stwierdza uchwała — znacznie zwiększyć produkcję ziemiaków pastewnych w rejonach strefy nieczarnozemnej, Syberii, 6,5 miliona hektarów pasz czarnozemiu i in.

Uchwała zwraca także uwagę na konieczność podjęcia kroków w celu pełnego wykorzystania odpadków przedsiębiorstw przemysłu spożywczego do tuczki zwierząt gospodarskich. Dalsze punkty uchwały dotyczą właściwego wykorzystania pastwisk oraz planowania w dziedzinie hodowli.

Uchwała stwierdza, że nienależy do zadań państwa i przedsiębiorstwa zwiększenia plonów jest prawidłowe stosowanie w szerokim zakresie nawozów organicznych, mineralnych i bakteryjnych. Szczególną uwagę należy zwrócić na wykorzystanie nawozów w strefie nieczarnozemnej.

Postanowienia dalszej części uchwały dotyczą usprawnienia i podniesienia jakości pracy przy zbiorach zbóż.

Plenum poleca Państwowemu Komitetowi Planowania, Ministerstwu Rolnictwa, Ministerstwu Sowchozów i Ministerstwu Budowy Maszyn, by w okresie dwumiesięcznym opracowały wnioski w sprawie zwiększenia produkcji kombajnów, wysoko-wydajnych maszyn do czyszczenia nasion oraz zorganizowania budownictwa pomieszczeń gospodarskich, domów mieszkalnych i placówek kulturalno-bytowych w MTS i sowchozach rejonów zagospodarowywanych wielkie obszary ziem nowych i nie uprawianych.

Uchwała nakłada na Ministerstwo Budowy Maszyn oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich obowiązek zapewnienia rolnictwu części zapasowych do traktorów i maszyn rolniczych, zgodnie z ustalonymi potrzebami MTS i sowchozów.

Plenum KC KPZR zaznacza, że łącząc u podstaw polityki partii i rządu w dziedzinie skupu zbóż zasady obliczenia obowiązkowych dostaw zbóż dla państwa z każdego hektara ziemi uprawnej zadała całkowicie egzamin i wzmożła zainteresowanie kolchozów w rozwoju produkcji zbóż.

Jednakże w praktyce skupu zbóż towarzyszy łamanie tej zasady i poważne błędy w planowaniu obowiązkowych dostaw zbóż i opłat w naturze.

Uchwała omawia następnie środki zmierzające do usunięcia tych niedociągłości i usprawnienia dostaw i skupu zbóż.

V. ZWIĘKSZENIE PRODUKCJI ROŚLIN PRZEMYSŁOWYCH, ROZWOJ BUDOWNICTWA I UPRAWY WINOROŚLI

Po podkreśleniu, że w latach powojennych znacznie rozszerzono obszary zasiewów i zwiększono globalnie zbory roślin przemysłowych, uchwała zaznacza, iż osiągnięty poziom produkcji roślin przemysłowych pozostaje jeszcze niskim w tym, że wstępującej potrzebom gospodarki narodowej i nie zaspokaja w dostatecznym stopniu potrzeb gospodarki.

W związku z tym uchwała wskazuje na konieczność zapewnienia w ciągu najbliższych 2-3 lat znacznego zwiększenia plonów roślin przemysłowych i rozszerzenia w dostatecznym stopniu obszarów zasiewu tych roślin — bawełny, lnu, konopi, burzaka cukrowego, słonecznika

Narody ZSRR zespolone wokół partii i rządu pewnym krokiem zmierzają naprzód do komunizmu

Przemówienie N. S. Chruszczowa na zebraniu wyborców okręgu kalinińskiego w Moskwie

(Dokończenie ze str. 1)

rolnictwa, kiedy rolnictwo wyposażone zostało w pierwszorzędny sprzęt techniczny, mamy wszelkie możliwości zagospodarowania nowych ziem na tak ogromną skalę i w tak krótkim terminie.

W bieżącym roku skierowanych zostało do Ośrodków Maszynowo - Traktorowych i sowchozów ziem zagospodarowania nowych ziem 120 tysięcy traktorów w przeliczeniu na traktory o mocy 15 KM oraz wiele innych maszyn. Jakże wielkie postępy poczynił przemysł socjalistyczny, skoro w tak krótkim terminie daje rolnictwu ogromną ilość maszyn! Pamiętacie, towarzysze, jak marzył Lenin o stu tysiącach traktorów? Obecnie zaś w ciągu jednego zaledwie roku dajemy rolnictwu o wiele więcej traktorów aniżeli marzył Włodzimierz Iljicz (oklaski).

Partia wezwała pracowników przemysłu, mechaników rolniczych, komasolowców i młodzież, by skierowano do pracy w rejonach zagospodarowania nowych ziem ludzi najlepszych, najbardziej godnych. Chwałebna inicjatywa komasolowców moskiewskich, którzy wysłali pierwsze oddziały młodych patriotów — ochotników do pracy nad zagospodarowaniem ziem nowych i nieuprawianych, została podjęta w wielu rejonach kraju. Tysiące patriotów radzieckich udało się już do Kazachstanu i Kraju Altajskiego oraz przystępuję do pracy w Ośrodkach Maszynowo - Traktorowych i sowchozach.

Ludzie ci wychcili, aby wziąć udział w trudnym, ale chwalebnym dziele. Miną lata, a będą oni z dumą opowiadali swym dzieciom i wnukom, jak na wezwanie partii zagospodarowywali nowe ziemie, budowali Ośrodki Maszynowo - Traktorowe i sowchozy w nowych rejonach i dąli krajowi wiele zbóż, jak trzdziesiąt tysięcy ton dobrej ojczyzny. Nowe, doniosłe zadania wytyczone przez partię w dziedzinie przemysłu i rolnictwa powitane zostały z wielkim entuzjazmem przez klasę robotniczą, kolechowców, inteligencję radziecką. Ludzie radziecy ożyli się coraz szerzej współpracownictwo socjalistyczne, mnożą się szeregi przodowników.

Nie cierpią zwłoki zadanie plebą, towarzysze, na tym, aby nieustannie podnosić wydajność pracy, która, jak uczył wielki Lenin, jest rzeczą główną, najważniejszą dla zwycięstwa nowego ustroju społecznego. Komunizm wyrasta z twórczej pracy milionów. Musimy więc jak najintensywniej rozwijać twórczą aktywność mas, wzmacniać dyscyplinę pracy, podnosić z dnia na dzień wydajność pracy na bazie maksymalnego wykorzystania nowej techniki.

Kraj Rad obfituje w ludzi utalentowanych, dających przykład wysoko wydajnej pracy w przemyśle i rolnictwie. Stosownie na szeroką skalę doświadczeń przodowników w każdym przedsiębiorstwie przemysłu i transportu, w kolchozach, Ośrodkach Maszynowo - Traktorowych i sowchozach jest sprawą wielkiej wagi państwowej.

Przystępując do poprzednich wyborów partia komunistyczna wysuwała zadanie dalszej poprawy materialnej i kulturalnej poziomu życia mas pracujących. Partia wykonuje nieustannie to swoje zadanie. Wiemy, że w latach powojennych w kraju naszym sześciokrotnie obniżono ceny towarów. W chwili obecnej ceny towarów masowego spożycia są 2,3 raza niższe aniżeli w 1947 roku. Ponadto wciąż rasną płace robotników i urzędników, zwiększają się dochody kolchoźników.

Rośnie z roku na rok spożycie, poprawia się i zmienia jego struktura. W roku ubiegłym sprzedano ludności — 2,8 raza więcej mięsa, masła, miodu, cukru, owoców niż w przedwojennym 1940 roku. W celu dalszej poprawy obsługi ludności prowadzi się zakrojone na szeroką skalę prace nad rozwojem handlu radzieckiego.

Partia i rząd poświęcają nieustannie uwagę sprawie budowlanicy mieszkaniowej. W ciągu czterech lat, jakie minęły od poprzednich wyborów, sfinansowano w miastach i ośrodkach robotniczych mieszkaniową łączną powierzchnię 106 milionów metrów kwadratowych. W Moskwie zbudowano w tym czasie do użytku 2 miliony 800 tysięcy metrów kwadratowych po-

wierzchni mieszkalnej. W miejscowościach wiejskich zbudowano w tym okresie przeszło 1 milion 800 tysięcy domów mieszkalnych.

Są to, jak widzicie, wyniki imponujące. Nie mogą one jednak zadowolnić nas, oczekujemy bowiem wciąż jeszcze niedostatku mieszkań.

Partia komunistyczna i rząd radziecki będą nadal jak najbardziej rozwijać budownictwo mieszkaniowe, szpitali, żłobków, przedszkoli itd.

Wszystkie organizacje partyjne, radzieckie, związkowe, komasolowce powinny poświęcić znacznie większą uwagę zagadnieniom walki o poprawę obsługi ludności. Niektórzy pracownicy skłonni są do lekceważenia tych zagadnień, uważając je za drobiazgi. Nie są to jednak drobiazgi, dotyczą one bowiem interesów szerokich mas ludzi pracy.

Wielkie zadania stojące przed nami wymagają udoskonalenia metod kierownictwa, usprawnienia pracy wszystkich ogniw aparatu państwowego. Wiele uwagi i sił naszych kadr poświęcać należy do podniesienia poziomu rezerwy i dyktyn. Mamy jeszcze niemało pracowników, którzy przystępując do pracy nie do obrabowania i do pisania rezolucji. Nie lubią oni natomiast pracować z ludźmi i nie umieją pracować z nimi. Nie reagują na codzienne potrzeby ludzi pracy, nie wnikają głęboko w szczegóły. Tacy urzędnicy nie znają swojej roboty, ale mogą udzielać dyktyn w każdej sprawie — i o tym jak należy strzeż się i jak trzeba kury dość (śmiech na sali). Trzeba stać owoce pożytku się tego rodzaju pracowników (oklaski).

Komitet Centralny partii i rząd radziecki podejmują kroki zmierzające do polepszenia i udoskonalenia pracy aparatu państwowego na wszystkich szczeblach. W walce z wszelkimi niedociągnościami, z biurokratyzmem i mitręgą kancelaryjną partia nasza i nasz naród rozporządzają taką wprawdą ostrych bronią jak krytyka i samokrytyka. Trzeba się wzajemnie rozwinąć samokrytykę, a zwłaszcza krytykę oddolną, dążyć do usunięcia niedociągnościami, usprawnienia całej naszej pracy.

Przystępując do poprzednich wyborów partia komunistyczna postawiła zadanie — zapewnić dalszy rozwój oświaty ludowej, nauki i kultury.

Obecnie w naszym kraju szkolnictwo różnych kategorii obejmuje przeszło 87 milionów osób, z czego w samych tylko wyższych uczelniach i szkołach technicznych uczy się przeszło 3 miliony osób. W ciągu ostatnich czterech lat w ZSRR zbudowano około 11 tysięcy szkół dla 2 milionów uczniów.

Radzieccy uczeni, literaci i artyści, inżynierowie i agronomowie, naukowcy i lekarze, okryci chwałą inteligencja ludowa wnoszą godny wkład w budownictwo społeczeństwa komunistycznego. Nasi uczeni wzbogacili naukę wieli niezwykle doniosłymi odkryciami we wszystkich dziedzinach wiedzy. Kraj Rad zlikwidował monopol USA w dziedzinie uzyskiwania energii atomowej, co było silnym środkiem odrzuciłym dąga agresora imperialistycznych (długotrwałe oklaski).

Przystępując do poprzednich wyborów partia komunistyczna wysuwała zadanie dalszej poprawy materialnej i kulturalnej poziomu życia mas pracujących. Partia wykonuje nieustannie to swoje zadanie. Wiemy, że w latach powojennych w kraju naszym sześciokrotnie obniżono ceny towarów. W chwili obecnej ceny towarów masowego spożycia są 2,3 raza niższe aniżeli w 1947 roku. Ponadto wciąż rasną płace robotników i urzędników, zwiększają się dochody kolchoźników.

w krajach kapitalistycznych istnieją siły reakcyjne, które starają się znaleźć wyjście z trudności ekonomicznych i zastraszających się sprężności obozu imperialistycznego na przygotowywaniu nowej wojny. Oto dlaczego partia i rząd, prowadząc wytrwałą politykę pokoju, doskonalą i wzmacniają nieustannie siły zbrojne państwa radzieckiego, stojące czujnie na straży pokojowej pracy ludności radzieckiej i bezpieczeństwa naszej ojczyzny (huczne oklaski).

Partia uważa za swój święty obowiązek wzmacniać nadal jak najbardziej państwo radzieckie, które jest potęgą ostateczną i bezpieczeństwa narodów. Wzmocnienie potęgi radzieckiego państwa socjalistycznego — to niezmiernie doniosły warunek budowania społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju (długotrwałe oklaski).

Przystępując do poprzednich wyborów do Rady Najwyższej, partia komunistyczna postawiła zadanie — konsekwentnie i nieugiętych prowadzić pokojową politykę zagraniczną, wzmacniając braterską przyjaźń i współpracę z krajami demokracji ludowej, rozszerzając stosunki gospodarcze ze wszystkimi krajami, zwalczając wytrwale knowania agresorów imperialistycznych, walcząc o pokój na całym świecie.

Wszyscy widzą, że zadanie to jest niezachwianie wykonywane. Partia komunistyczna i rząd radziecki kierują się przy tym wskazaniami wielkiego Lenina o możliwości długotrwałego pokojowego współistnienia dwóch różnych systemów ekonomicznych — socjalistycznego i kapitalistycznego. Rząd radziecki uważa, że nie ma w obecnej sytuacji międzynarodowej takich zagadnień spornych, których nie można byłoby uregulować w drodze pokojowej. Toż ZSRR czyni wszystko, aby doprowadzić do złagodzenia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Swą polityką pokojową radziecki rząd ogranicza Związek Radziecki wiodł wielki wkład w dzieło utrwalenia pokoju na całym świecie.

Świadczą o tym wypowiednie m. in. zakończona niedawno berlińska konferencja ministrów spraw zagranicznych, w toku której delegacja Związku Radzieckiego wysunęła konkretne propozycje zmierzające do osłabienia napięcia w stosunkach międzynarodowych. Dowodzi tego również rozszerzenie handlu ZSRR ze wszystkimi

krajami, które dają do zacieśnienia kontaktów gospodarczych z naszym krajem na zasadzie wzajemnych korzyści.

Wśród niezmiernie autorytet międzynarodowy Związek Radziecki. ZSRR stoi na czele potężnego obozu pokoju, demokracji i socjalizmu. W ciągu tych lat zacieśniła się jeszcze bardziej wielka przyjaźń Związku Radzieckiego z Chińską Republiką Ludową. Przyjaźń ta jest potężnym czynnikiem w walce o pokój na Dalekim Wschodzie i na całym świecie.

Rośnie i kresznie braterska współpraca Związku Radzieckiego z Polską, Czechosłowacją, Węgrami, Rumunią, Bułgarią, Albanią, Koreańską Republiką Ludową - Demokratyczną, Mongolską Republiką Ludową i Niemiecką Republiką Demokratyczną. Oboz pokojowy, demokracji i socjalizmu pod przewodnictwem ZSRR stanowi w obecnej chwili gigantyczną siłę, która stała wywierą wpływ na cały bieg życia międzynarodowego.

Partia komunistyczna i rząd radziecki będą nadal poświęcać wszystkie swe siły walce o pokój i przyjaźń między narodami, o dalszy rozwój stosunków ekonomicznych (oklaski).

Mocarstwo radzieckie w braterskiej harmonii z krajami demokracji ludowej jak potężnym obrębem zdążyło pewnym krokiem naprzód do wielkiego zwycięstwa, odnosząc zwycięstwo z zwycięstwem. Nie ma na świecie sił, które mogłyby zahamować nasz zwycięski marsz do komunizmu (huczne oklaski).

Rekomił naszych zwycięstw jest niewzruszona jedność partii komunistycznej, rządu radzieckiego, bohaterstwa i odwagi radzieckiego, bohaterskiego narodu radzieckiego. Żywa i nierozłączna więź między partią komunistyczną a najszerszymi masami ludzi pracy znajduje

wymowny wyraz w ogólnonarodowym bloku komunistów i bezpartyjnych (długotrwałe oklaski).

O zwycięstwie bloku komunistów i bezpartyjnych w nadchodzących wyborach do Rady Najwyższej ZSRR! (huczne oklaski).

O dalszy rozwój naszej potężnej ojczyzny radzieckiej! (huczne oklaski).

Niech żyje wielka partia komunistyczna — kierownictwo i przewodnia siła społeczeństwa radzieckiego! (huczne oklaski).

Niech żyje okryty chwałą naród radziecki, naród - twórca, naród - zwycięzca! (huczne, długotrwałe oklaski, wszyscy wstają).

O niektórych zagadnieniach z dziedziny rozwoju kultury w województwie kieleckim

Kazimierz Rekoszewski sekretarz KW PZPR

O kres między I a II Zjazdem naszej Partii — to okres walki na szerokim froncie budownictwa socjalizmu. Kiedy dziś obejrzymy się na przebyty, trudny, wymagający hartu i ołtarnej odbrzyźmi odłonek drogi, możemy z dumą i radością powiedzieć, że zrobiliśmy duży krok naprzód w walce o zwycięstwo socjalizmu i pokój.

Kiełceczyna, ziemia Reja i Kochanowskiego, Staszka, Siedlęckiego i Żeromskiego, uległa powożnym nie dającym się opisać przeobrażeniom. Tam, gdzie jeszcze 5 lat temu były pola nieznanego nikomu wioski Wierzbicz, dziś pracuje wielki kombinat — cementownia „Wierzbiczka“.

Na I Zjazd Partii wyprodukowaliśmy pierwszych 20 samochodów, które stały przed warszawską Politechniką jako warunek powstającego dopiero w warunkach władzy ludowej nowego wielkiego przemysłu, a w tym roku wyprodukujemy 20-tysięczny „Star 20“. Samochody nasze znane są nie tylko w kraju, ale i za granicą.

Szybko rosnie dzięki kieleckiej klasie robotniczej Fabryka Rur i Armatury w Kielcach. Kiełceczyna zmienia się z województwa zacofanego gospodarstwo w województwo szybko rozwijającego się. Wraz z przeobrażaniem województwa zmieniają się ludzie Kiełceczyny, twórcy nowego, szczęśliwego życia. W dziele wychowania, kształtowania nowego człowieka wielką rolę przypada kulturze, sztuce i oświacie jako części nadbudowy ideologicznej.

Partia nasza ogromną wagę przywiązuje do rozwoju nauki, kultury i sztuki, jako środków kształtowania socjalistycznej świadomości mas. Szczególnie jasrawo uwidocznił się rozmiar rewolucji kulturalnej w naszym województwie, zmię, która odwieczne rodzila „banalność“, na której znachor i zamawiająca „babka“ wykorzystywała ciemność i zacofanie.

W województwie kieleckim w roku 1938 do plate dziecko nie chodzilo do szkoły. Szkoła dla wielu synów i córek biedoty (większej) była marzeniem, czymś niezliczalnym; obecnie (1953 r.) powszechność nauczania wynosi 99,5 proc. Przed wojną typowa szkoła dla wiekielkiej były szkoła o jednym i dwu nauczycielach i najwyżej o 4 klasach. Takich szkół w Kiełceczynie do roku 1938 posiadaliśmy 75,3 proc., obecnie szkoły te stanowią już tylko nieznaczna część, bo sięgająca 5,8 proc., z tym, że w roku 1954 będzie to tylko wspomnienie przeszłości.

Jeżeli w roku 1938 94 proc. młodzieży nie miało możności

przejęcia do szkół średnich i zawodowych, to obecnie nasza młodzież ma pełną możliwość ukończenia szkół średnich.

Przed wojną jedna szkoła pełna przypadła na 17 gromad. Dziś na każde 4 gromady w Kiełceczynie — jest czynną — pełna 7-klasowa szkoła.

Sanacyjne rządy trzymały nas przy pracującym w ciemności i zacofaniu. Ciemnota i zacofanie — to były dzwignie, pozwalające burżuazji na maksymalny wysiłek robotników i chłopów. 65 tysięcy alfabetów — taka była spuścizna po rządach zaprzaństwa i zdrady narodowej. Dziś w Kiełceczynie wszyscy umieją czytać i pisać. Od r. 1945 7-klasowe szkoły dla pracujących ukończyło około 10 tys. osób, egzamin maturalny w zakresie liceum ogólnokształcącego zdało 1375 osób.

Rokrocznie zwiększa się pomoc państwa w zakresie internatów, stypendiów i wyposażenia naszych szkół w pomoce naukowe.

Jeszcze bardziej wyraziście staje się obraz dokonywanej rewolucji kulturalnej, gdy porównamy rozwój sieci placówek i instytucji kulturalno - oświatowych do 1939 r., a obecnie. Przed 1939 r. posiadaliśmy w 49 bibliotekach 100 tys. tomów. Obecnie księżka stała się własnością mas pracujących w mieście i na wsi, stając się czynną nieodłączną. Pomaga w pracy robotnikowi huty im. M. Nowogrodzkiej, budowniczemu robotniczego osiedla w Miłcu i pracującemu chłopcu. Książka weszła do życia ludzi, czyni z nich bojowników słusznej sprawy, zbliża do społeczeństwa. W województwie naszym nie licząc bibliotek związkowych i szkolnych są 2.584 punkty biblioteczne, 229 bibliotek gminnych, 39 powiatowych i miejskich, które razem dysponują bogatym księgozbiorem o miliona 500 tys. książek. Książka dociera pod strzechy wiejskie i do mieszkań robotniczych, staje się przyjacielcem, uży rozumie życie, kształtuje pogląd na świat, zapala do walki i czynów, pomaga w kształtowaniu i wychowaniu nowego człowieka.

Wielką rolę w podnoszeniu świadomości i kultury mas odgrywają takie instytucje jak kino i świetlica.

Do 1939 r. mieliśmy czynnych w Kiełceczynie 12 kin. Dziś czynnych jest w naszym województwie 27 kin miejskich, 92 stałe kina na wsi i 17 objazdowych. Film ogląda rocznie 4 miliony widzów w mieście i 2 miliony na wsi. Z każdym dniem rośnie ilość świetlic, które stają się ogniskami kultury. Obecnie czynnych jest w naszym województwie: WDK jeden z lepiej wyposażonych w Polsce, 2 domy kultury zakładowe, 6 klubów fabrycznych, 272 świetlice zakładowe, 89 świetlic gminnych.

Można by przytoczyć wiele cyfr świadczących o бурлиwym rozwoju życia kulturalnego w Kiełceczynie. Cyfry te mówią, że istnieje u nas szeroka baza materialna, która pozwala na rozwinięcie pracy kulturalno - oświatowej. Baza ta, niestety, jest jeszcze w wielu wypadkach wykorzystywana niemięliście. Nasze niektóre Komitety Powiatowe jak Pińczów, Busko, Opoczno, Radom sprawują kulturę i sztuki traktując jako coś drugorzędnego. Uważają, że sprawa najważniejsza — to walka o plan, zapominając jednocześnie, że o wykonaniu planu decydują ludzie, stopień ich świadomości. Do czego prowadzi nieumiejętność wiązania tych zagadnień najpłajnie obrazuje przykład 3 powiatów — Jędrzejowa i Radomia. W Jędrzejowie jest czynnych świetlic — 28, kin — 8, bibliotek — 14 i 138 punktów bibliotecznych; czytelników jest 11,1 proc. W Radomiu: świetlic — 17, kin — 8, bibliotek 23 i 128 punktów bibliotecznych; czytelników 9,9 proc. W Jędrzejowie spółdzielni produkcyjnej jest 25, a w Radomiu 9, udział w współwładnictwie w pow. Jędrzejów bierze 11.000, na 22 tys. chłopów pracujących, w Radomiu — 7.652 na 32.000. Warto przy tym dodać, że powiat Jędrzejowski jest dwukrotnie mniejszy od powiatu radomskiego.

Przykład tych dwu powiatów uczy, że rozwój kultury prowadzi do aktywizacji mas, ukazuje masom pracującym sens naszej walki i smagan o nowe i szczęśliwe życie. Dzięki pracy kulturalno - oświatowej cel, do którego zmierzamy staje się wyrażalnym, a zadania jasniejsze i bliższe.

Nasza socjalistyczna kultura kształtuje się i powstaje w walce z tym, co stare w człowieku, co jest pozostałością burżuazyjnego wychowania. Nasza kultura — to kultura mas ludowych, której ja tworzą, której są siłą napędową jej rozwoju. Stanowi ona niezmiernie ważny czynnik w wychowaniu mas. Klasa robotnicza i jej partia nie mogą nie dostrzegać czy bagatelizować tej wielkiej dzwigni w kształtowaniu i wychowaniu człowieka.

Cechą naszej kultury jest jej ściślejszy związek z nauką marksizmu - leninizmu. Stąd jej masowość, głęboki humanizm socjalistyczny, twórczy optymizm, wiara w życie i możliwość człowieka, jako twórcy nowych stosunków między ludźmi.

Nasze ośrodki kultury winny stać się ogniskami, wzmacniającymi sojusz robotniczo - chłopski. Świećlice, biblioteki, książki, radio i kino — to środki, które wyzwają twórczą energię i inicjatywę mas, ukazujące masom prawdę socjalistycznego budownictwa. Nie jest działaniem socjalistycznym ten, kto w tej wielkiej walce naszej epoki nie wykorzystuje całej wielkiej ideologicznej energii, jakim jest kultura.

Siła naszej kształtującej się kultury polega na tym, że ukazuje sens walki o lepsze i szczęśliwsze życie, że uczy wszystkich ludzi pracy, a zwłaszcza do wrogów i ciemności. Niektórzy z naszych działaczy wychowanie człowieka chcą sprzedawać tylko do referatów i odczytów. Referaty i odczyty są bez wątpienia bardzo potrzebne, ale na sprawę wychowania człowieka, na sprawę jego przemiału trzeba patrzeć szerzej. Nasze KP, Związki Zawodowe, ZMP, Prezydium Rad Narodowych winny więcej niż dotychczas poświęcić uwagi tej wielkiej sprawie. IX Plenum KC i naszej Partii w zakresie rozwoju i uświadomienia kultury zobowiązuje wszystkie instancje i ognia partyjne do pogłębienia i polepszenia pracy.

Partia nasza w ogłoszonych tezach zapowiedziała dalszy wzrost nakładów inwestycyjnych na rozwój kultury w latach 1953/54, zobowiązując jednocześnie instancje partyjne do wzmocnionej troski i opieki nad pracownikami kultury i oświaty, do kontroli treści i formy pracy instytucji kulturalnych w terenie. Chodzi o to, by nasze egzaktywny KP, organizacje partyjne pomagały, by inicjatorami umowienia kultury w naszym województwie. Specjalnie wielkie zadania stoją przed organizacją ZMP — oświaty i sztuki.

Wrażliwość na ludzkie sprawy

Człowiek — sprawa najważniejsza. Dobro ludzi leży u podstaw teorii i praktyki partii marksistowskiej. Cała nauka Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina przepojona jest głębokim humanizmem, miłością człowieka. Klasycy marksizmu wskazali jak trzeba walczyc o prawdziwe szczęście człowieka. Obalili dym na zasłony burżuazji o niezmiernie doniosły, o trwałości i wielecności ustroju, w którym są biedni i bogaci, w którym są dwa bieguny — biegun nędzy i głodu oraz biegun bogactwa i przesytności. Aby zapanowała sprawiedliwa społeczna trzeba obalić kapitalizm. Siła, która tego może dokonać jest klasa robotnicza. Ona to w sojuszu chłopstwem pracującym wzdłóz masę naszą, przacującą spod panowania wyzyskiwaczy — fabrykantów, bankierów, obywateli. Kapitalizm to garbus, którego tylko mogła może wyprósować. Grabarzem kapitalizmu jest proletariat.

Lenin i Stalin rozwinieli naukę Marksa i Engelsa na nowym etapie — rozwoju społeczeństwa. Kapitalizm wszedł w swoje ostateczne stadium — imperializm. Burżuazja wyrzuca za burzę standardy demokratyczne. Ze wzmożoną siłą, ze wzmożonym okrucieństwem dławia kapitaliści wszelkie próby buntu ze strony wyzyskiwanych. Monopolizacja państwa, dyktacja polityki, ustanawianie cen, wydadają wyroki śmierci i głodu, decydują o nowym podziale świata, drogą wojen. Łańcuch terroru i wyzysku opasali kulę śmierci ze zdwojoną siłą. Niem rzuca światła twórczą myśl. Lenin rzucił się na ogień łachucina. Łańcuch może pęknąć w najbliższym miesiącu. Burzą „Aurora“ ogłosiła światu, że pękło jedno z ogniw imperialistycznego łańcucha. Rok 1917. Pierwsza socjalistyczna państwa na świecie — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

W kraju, gdzie jutro światła stało się dniem dziejowym, prawda woli gospodarz wszystkich dóbr bracia sier państwa w swe ręce. Pierca o szczęście człowieka nie zakończona jeszcze. Trzeba stworzyć materialne podstawy dobrobytu społeczeństwa. Stalinowska pięciolatką wytyczyła drogę budownictwa socjalistycznego. Budownictwo, którego znowu głównym celem jest dobro człowieka.

Polska klasa robotnicza w walce o wyzwolenie społeczne i narodowe kierowała się naukami Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina. Trzecią tej walki był człowiek, było jego dobro. Przelewał krew najlepszych synowie naszego narodu, aby słowo człowieka nabrało pełnego, prawdziwego znaczenia, aby oznaczalo — pracę, wiedzę, szczęście, dobrobyt, miłość. Kierując się naukami Lenina, Stalina, budując socjalizm w naszym kraju.

Strategia partii komunistycznej i robotniczych, ich taktyka, cele najbliższe i cel ostateczny — cała praca i walka — służą człowiekowi, służą jego wyzwoleniu społecznemu, stworzeniu jak najlepszych warunków pracy, bytu i nauki. Troską o człowieka pracy przepojona jest cała działalność Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Z myślą o człowieku budujemy wielki przemysł, rozwijamy rolnictwo, walczymy o wzrost kultury.

W tej wielkiej bitwie o dobro człowieka nie wolno zapominać o sprawach codziennych ludzi pracy, o troskach ludzi, o ich dolegliwościach. Kto o tych sprawach zapomina nie rozumiejąc cel walki, zgubił jej sens.

Jak może np. spać spokojnie sekretarz podstawowej organizacji partyjnej przy PKS w Kielcach, wiedząc, że w hotelu robotniczym przy ul. Dzierżyńskiego której celem walki i pracy jest człowiek i jego szczęście.

szach z Odlewni „D“ w FSC, który obojenie przechodzą o bok nowej pięknej uwymlni z natygasami — nieczytnie tylko dlatego, że nie doprowadzono do niej ciepłej wody?

W obrzemyj wiążkości naszych organizacji partyjnych serdecznie podchodzi się do spraw codziennej troski o człowieka. Organizacja takie cieszą się zautentowaniem bezpartyjnych, ludzie przechodzą do nich ze swymi sprawami, mówią o wapieniach, które ich dręczą, śmiało krytykują i wytykają te czy inne braki. Aktyw partyjny tych organizacji pilnie wstuchuje się w te uwagi, usuwa niedociągnościami, rozmawia, wyjaśnia. Dnia takich organizacji partyjnych garną się najlepsi pracownicy, producujący ludzi. Są to jednak jeszcze i takie organizacje partyjne, których aktyw jest ochybi, nieuczyli na ludzkie sprawy. Są to sekretarza partyjni, którzy zastępiając się planem, produkcją, gdy przychodzi do nich kobieta w sprawie siołbka, gdy prosi ich ktoś o interwencję w tej czy innej sprawie. W takich organizacjach najczęściej rodzi się zarozumiałstwo, oślejność, pycha, szalkowatość. Takie organizacje zaszkadzają się w sobie, odrywają się od mas, nie przysługują anielskich.

Cechą każdego partyjnika po winna być wrażliwość na sprawy ludzkie. Gdziekolwiek by się spotkał z brakiem troski o człowieka — w fabryce, w gromadzie, w domu, w sklepie, u lekarza czy w jakiejś instytucji z miejsca powinien się na reagować, natychmiast interweniować. Troski o człowieka pracy uczą nas przeciw klasyzy markizmu, uczą nas rewolucyjną dicyję polskiego ruchu robotniczego — tego wymaga od nas wszystkich zgłoszony do decyzji II Zjazdu statut naszej partii, której celem walki i pracy jest człowiek i jego szczęście.

BRZYŻ GŁĘBOKI

Witamy II Zjazd wyteżoną realizacją uchwał IX Plenum

Uchwały IX Plenum i dyskusja przedzjazdowa głęboko dotarły do szerokiego grona pracujących Kielecczyzny, do robotników, chłopów, inteligencji.

mgr. E. WYCHOWANIEC
Z-ca Przewodniczącego
Prezydium WRN

sprawniej reaguje na głosy krytyki, coraz lepiej organizuje i kieruje życiem gospodarczym i kulturalnym.

Choć niewiele czasu upłynęło od IX Plenum, to jednak dużo zmieniło się w naszym życiu. Wszyscy widzimy, że znajdujemy się na nowym, poważnym etapie naszego rozwoju, etapie, który przyspiesza osiągnięcie naszego celu — zbudowania socjalizmu.

Wyrazem tego jest szereg uchwał podjętych przez Radę i Radę Państwa, w wyniku których między innymi i nasze województwo, mocno zaniedbane do niedawna pod względem gospodarczym i kulturalnym uzyskuje poważne możliwości dalszego, wszechstronnego rozwoju.

Przyjeżdżamy się okiem gospodarza tej pomocy państwowej i ocenimy jej wartość choćby w kilku tylko dziedzinach naszego życia. Oto rolnictwo, jedna z podstawowych dziedzin naszego gospodarstwa, borykająca się z wieloma trudnościami, uzyskuje wybitną pomoc w kredytach inwestycyjnych, materiałach rolniczych, mechanizacji itp. Ogółem wieńdziesiątka uzyskała w br. 7.193 tys. złotych na poprawienie i podniesienie gospodarki, w tym ok. 9 milionów złotych na wzrost hodowli, 3 miliony złotych na nawozy, ziarno i orkę, 10.985 tys. zł na elektryfikację.

Na samą tylko meliorację wyasygnowało państwo w bieżącym roku 19.714 tys. zł, których racjonalne wykorzystanie pozwoli zwiększyć skromną dotychczas naszą bazę paszową i przyczyni się do wzrostu hodowli. Na tegoroczną wiosenną kampanię siew na chłopi otrzymali 37.000 ton nawozów sztucznych, co stanowi o 35 proc. więcej w stosunku do roku ubiegłego. W kampanii tej weźmie udział 11 nowych GOM-ów, które przyczynią się do przyspieszenia i usprawnienia siewów. Poważną pomoc finansową w nawozach, ziarnie i innego rodzaju otrzymały nasze spółdzielnie produkcyjne, które coraz bardziej umacniają się i stają się najlepszym przykładem służności spółdzielczej drogi rozwoju rolnictwa. Wraz ze starymi spółdzielniami skorzysta z tej pomocy wiele nowych spółdzielni, które powstały w ostatnich tygodniach i zaczynają nowe życie.

Również na innym odcinku — na odcinku handlu i zaopatrzenia miast i wsi bardzo poprawiła się sytuacja w okresie od IX Plenum. Świadczy o tym 185 nowych placówek handlowych zorganizowanych w tym okresie.

Zwiększyła się ilość, wzrosł wybór i jakość towarów, co widoczne stało się dla konsumenta już w IV kwartale 1953 r. W 1954 roku pula towarowa wzrosła o 18,7 proc. Powojawiają się nowe towary w branży tekstylnej, obuwniczej, metalowej i innych, które uzupełniają rynek i zaspokajają potrzeby konsumentów.

Poprawiła się higiena i podniosła estetyka w naszym handlu. Nie pozostał w tyle i nasz przemysł. IX Plenum położyło szczególny nacisk na rozwój drobnej wytwórczości, poszerzenie asortymentu jej produkcji i poprawienie jakości, przy czym zwróciło uwagę na konieczność szukania rezerwy produkcyjnych, które jak się okazało, były w poważnym stopniu nie wykorzystywane.

W związku z tym, w ostatnich miesiącach uruchomiono 12 nowych zakładów, jak np.: kamieniołomy w Daleszycach — eksploatacja kamienia kwarcowego, żwirniwnia w Koniecpolu, zakład remontowy maszyn ceramicznych w Skarżysku i zakład naprawy maszyn rolniczych w Górzycach, pow. Koszkie. Zorganizowano 180 punktów usługowych ze specjalnym zwróceniem uwagi na wieś (84), gdzie powstały nowe kuźnie (25), zakłady kolodziejstwa (7), rymskie (5) itp. W ten sposób coraz lepiej docieramy do chłopa pracującego i pomagamy mu w realizacji wielkiego programu rozwoju rolnictwa.

Jeśli chodzi o produkcję w zakresie drobnej wytwórczości, to zwiększyła się ona o 20,9 proc., wprowadzając takie nowe artykuły jak wędzidła, grabie, siekacze do pasz, wyroby gospodarstwa domowego itp.

W ramach realizacji ukrytych rezerw, zostanie ponadto wyprodukowane na potrzeby wsi w bieżącym roku 2.500 tys. sztuk dachówek ceramicznych, 400 tys. sztuk cegły trójciennej — wapiennej dla budownictwa i wielka ilość wyrobów betonowych. Poważne osiągnięcia mamy również w dziedzinie gospodarki komunalnej i w dziedzinie kultury.

Wszystko to świadczy o tym, że realizacja uchwał IX Plenum idzie w kierunku, w którym wierzimy i wierzycie, w które wielki wkład pracy dali i nasze rady narodowe.

Aparat rad narodowych z każdym dniem coraz bardziej umacnia się, coraz lepiej wnika w potrzeby świata pracy, coraz

IX Plenum, stawiając konkretne zadania gospodarce i kulturalne postawiło jednocześnie wielkie zadania przed aparatem terenowej władzy ludowej. Zadanie to — to wielka mobilizacja społeczeństwa do realizacji wytycznych IX Plenum przez usprawnienie pracy własnego aparatu, mobilizację aktywu rad narodowych do wielkiej pracy politycznej i wychowawczej, przez wykrywanie i uruchamianie rezerw, stosowanie reżimu oszczędności i przestrzeżenie dyscypliny finansowej, przez organizowanie odpowiednich warunków pracy, wycieczek i kultury dla człowieka.

Aby sprostać temu zadaniu, trzeba zbliżyć organy władzy państwowej do ludności, trzeba walczyć z bezdušnością i biurokratyzmem. W tym kierunku zmierzają uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów w sprawie prac przygotowawczych do powołania gromadzkich rad narodowych.

Rady narodowe przeprowadzają mobilizację społeczeństwa do realizacji tych wytycznych będą tworząc inicjatywne mas, będą ich entuzjazm, wyrażając się w licznych zobowiązaniach i rozliczając się w sposób odpowiedzialny w mieście i na wsi, co świadczy o szerokim poziomie politycznym Partii.

Nastąpiła niespotykana dotąd aktywizacja małej i średnioproletaryjnych chłopów, przejawiająca się we wzroście zainteresowania dla podniesienia produkcji rolnej na wsi.

Ta oddolna twórcza inicjatywa chłopstwa pracującego winna być w sposób systematyczny rozwijana i umiowana w ramach kontroli organizacyjnej sprawowanej przez rady narodowe.

Długo przed najniższym ogniwem władzy ludowej na wsi, jakim będą gromadzkie rady na radowe stoja poważne zadania w rozwijaniu tej inicjatywy, w dziedzinie codziennego, wszechstronnego zaspokajania potrzeb i interesów ludności oraz skuteczniejszej niż dotąd walki z przejawami samowoli i biurokratyzmu.

II Zjazd podejmie nowe wytyczne, przyspieszające nasz marsz do socjalizmu. Wielotyśne aktywy rad narodowych i podległe im placówki gospodarce i kulturalne winny śledzić przebieg obrad, przyswoić sobie wytyczne i wskazywać, które zjazd wywsunie i z całym zapałem i energią realizować je w praktyce.

Meldunki z przedsięwziętych przygotowań

(Od naszych specjalnych wysłanników)

Z powiatu Opoczno

W GS W RADONI NAWOZ DLA KULAKÓW JEST, DLA KONTRAKTOWYCH CHŁOPÓW — NIE MA

Jesteśmy w gminie Radonia. Przeglądamy protokoły z kontroli przeprowadzonej przez Komisję Rolną GRN. W protokole z dnia 28. II. br. czytamy: „W GS-ie Komisja stwierdziła, że nawozy pogłówne (saletra i saletrzak) zostały rozprawdzone w wolnej sprzedaży, a obecnie brak ich na skrypty dłużne i kontraktacyjne.”

Pytamy instruktora rolnego ob. Sołtysaka, jaka jest pula szczegółowa w wiosennej akcji w gm. Radonia, Wrzesza ramionami.

— Nie wiem (!)

Udajemy się do GS-u. Prezes GS-u ob. Józef Załoga również nie potrafi powiedzieć ile w GS ma otrzymać nawozów lub ile już otrzymał.

Magazyniera nie ma. Wyjechał do Piotrkowa. Magazyn zamknięty. 10 chłopów, którzy w tym dniu przyjechali po nawozy na kontraktację, a m. in. Stanisław Czerwik, Józef Jędrzak z Radoni, Bronisław Nowak z Mniszkowa odjechali niezadowoleni z niczym.

Kto zatem wyciągnął nawozy? Około 7.000 kg nawozów pogłównych (w tym 1000 kg drogoceennej saletry) sprzedano w wolnej sprzedaży. I to komu? M. in. Jan Madej z Mniszkowa — 18-tu hektarowy kulak, który swego czasu aresztowany był za wrogą propagandę, kupił w dniu 10 lutego br. blisko 300 kg nawozów. Kilka dni temu Madej powtórnie kupował nawóz.

Na skrypty dłużne nie sprzedano ani jednego kilograma saletrzaku, na bloki nasienne nie, a na kontraktację... 25 kg.

— Kto wam dał takie zarządzenie?

Informacji udziela prezes GS ob. Załoga, i jeden z pracowników ob. Józef Natkoński. Można w ten sposób streścić ich odpowiedź:

— Mielimy takie zarządzenie. Nasza planistka Paduszyska była na naradzie w PZGS-ie w Opocznie. Tam magazynier PZGS-u — Bartyzel powiedział, że: „sprzedajcie tym, co od razu płacią pieniędzmi, bo na skrypty — trzeba czekać.”

Gdy prosiłmy o pisemne zarządzenie, prezes twierdził, że „było, tylko nie może znaleźć.”

A chłopci, którzy jesienią założyli bloki nasienne lada dzieł, chcą głównie zasilać oziminy, ci, którzy zakontraktowali rośliny, również chcą otrzymać na letny nawóz, skrypty dłużne są rozprawdzone, a nawozy — na nie nie ma. Dlaczego? Bo otrzymaliśmy je kulacy.

Gdzie tu czynność Komitetu Gminnego i Gminnej Rady Narodowej w Radoni, która nie zareagowała na protokół Komisji Rolnej?

Robota GS w Radoni — to robota wroga. Bo coż ona ma wspólnego z troską o interesy mało i średnioroletniego chłopca? Klękę kumotrów i kulackich zauszników z GS w Radoni trzeba wypędzić i to natychmiast.

ODRÓBKOWA POMOC SAŚIEDZKA I ZNIŻCZONE ZIARNO SIĘWNE W TOPOLICACH

W gminie Topolice o przygotowaniach do wiosennej kampanii informują nas: przewodniczący prezydium GRN ob. Bolesław Nowak i instruktor rolni — Sikora.

— Gotowi jesteśmy towarzysze — mówi przewodniczący — siewniki gotowe, pomoc sąsiędka rozplanowana.

— A jak z odpłatnością za świadczoną pomoc?

— Hoo! To przecież nie zmieniło się, jednakowe zarządzenie — wyjaśnia ob. Nowak — u nas w gminie od kilku lat ustalamy w ten sposób: Otrzymując pomoc sąsiędzką za jedną dniówkę konną odrabia do trzech dni. 3 dni to górna granica, więcej nie wolno — do daje.

Nie wierzylimy czy człowiek ten mówi serio. Pytamy powtórnie. Odpowiedź taka sama.

I to ma się nazywać pomoc sąsiędzką? Obrona błędy przed wszystkim? Przecież to jest właśnie popieranie wyzysku!

Przypominamy wam obywateli Nowak i wszystkim, którzy jeszcze niestety postępują tak jak wy.

Za jedną dniówkę konną, otrzymując pomoc sąsiędzką płaci w gałowie a równowartość 50 kg żyta, licząc po cenie spółdzielczej, czyli płaci 31,90 zł.

Z powiatu Starachowice

W GM. KRĘPA KOŚCIELNA

Rozmawiamy z członkiem zarządu GS, odpowiedzialnym za zaopatrzenie, Piotrem Zbrotem.

— Słopy nasze — mówi — są dostatecznie zapatrzone w artykuły spożywcze. Mamy też pod dostawą te mniszki, rabeł do bron, zaprawy do ziarna i smarów. W tej chwili chłop naszemu gminie zaopatrują się w nawozy sztuczne.

— Ale są i braki? Brak jest radzieckich, nasion inianki, rzepaku jarego i konopi oraz woli żelaz i futera siodłowego. PZGS nie dostarczył jeszcze wagonu starczemu amonu i wagonu saletrzaku.

W GM. LIPSKO

Gmina ta nie otrzymała wszystkich nawozów sztucznych. Lipscy chłopci oczekują jeszcze na azotniak i saletrzak. Inne nawozy rozprawdzone za ledwie w 15 proc.

Podobnie przedstawia się sprawa rozprawdzenia kredytów na orkę, ziarno i nawozy. Skorzystało z nich dopiero kilku rolników, pobierając w GKS-ie tylko 1000 zł na kilkadziesiąt.

Towarzysze z Lipska! Czas już odrzucić się z dotychczasowego samoupojęcia, że „wiośna będzie późno”, i bezwzględnie, energicznie przystąpić do usunięcia tak ważnych zaniedbań w kampanii siewnej.

W GM. PETKOWICE

Zastanówmy się bliżej nad planem pomocy sąsiędkiej w tej gminie. Przekonamy się o tym, że aktywy gromadzki z Bałtowa i pracownicy GRN nie rozumieją tak ważnego dekretu o pomocy sąsiędkiej.

Zatwierdzając plan pomocy sąsiędkiej, GRN nie zwróciła uwagi na to, że Jan Mizera z Bałtowa ma świadczyć pomoc swojemu zięciowi, Wincentemu Cielebowskiemu, że 12-hektarowy Władysław Rutkowski ma świadczyć pomoc Józefowi Sępińskiemu, którego córka często u niego odrabia.

Czy więc — po pierwsze — można nazwać pomoc sąsiędzką fakt, że teść będzie pomagał w pracach wiosennych zięciowi? Czy — po drugie — pomoc Rutkowskiego dla Sępińskiego zamieni się potem w odrobień?

Towarzysze z Bałtowa i GRN w Petkowicach zalecamy powtórnie, lecz głęboko przestudiowanie dekretu o pomocy sąsiędkiej i wprowadzenie go w pełni w życie.

W GM. TARŁÓW

GS nie rozprawdziła jeszcze ani kilograma ziarna tak na cele reprodukcyjne jak i kwalifikowanego przeznaczonego do wymiany. W rozmowie okazalo się, że pracownicy GS nie znają instrukcji, na jakich zasadach się odbywać wymiana ziarna na reprodukcyjne. Zamiasz za 100 kg brać 100 kg ziarna konsumcyjnego, chcieli pobierać jeszcze dodatkową opłatę.

W gromadzie Czekarzewice stwierdziliśmy brak lity pomocy sąsiędkiej. Oprócz tego sołtys tej gromady, Stefan Krawczyk nie przywiązuje żadnej wagi do siewu rzędowego. W gromadzie tej brak jest w sklepach grubo do lemięszy, kukury, papiaru pakowego, wędliny, chociaż towary te są w magazynach w Tarłowie.

Podobne wypadki i braki spotkaliśmy w innych gminach: Solec, Dziurków i Lipsko. Warto tu powziąć coś nie coś o gminie Solec. Pracownicy GRN i GS nie mają zupełnie rozpoznania terenu. Nig żyją przygotowaniem do wiosennych siewów. Do dnia gotowości byli w ogóle nie przygotowani. Punkt kasowy GKS nie ma jeszcze full kredytów na orkę, siew i nawozy.

Niedociągnięcia te należy niezwłocznie usunąć. Trzeba również zacheć chłopów do korzystania z wymiany ziarna, tłumaczyć im, jakie płyną korzyści dla nich, jaki to ma wpływ na poważną zwiększenia urodzajów.

W GM. BIAŁOCZÓW — PGR NAWOZÓW

W PGR Białoczków wszystkie maszyny wyremontowane i odpowiednio zakonserwowane czekają na wyjeździe w pole.

Na sebraniu zarządu gospodarstwa, poszczególne бригады polowa podjęły zobowiązania. M. in. brigada w składzie: Stanisław Pacyniak, Teresa Pluta i Maria Nowak na obszarze 8 ha tak będą pielęgnować buraki cukrowe, by plony wzrosły o 30 % w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Kierownik gospodarstwa — Konstanty Szumowski prosił nas, abyśmy skierowali o nawozy sztuczne. Nie ma on dotąd ani kilograma nawozów na pogłówną zasilenie oziminy. Nie nadoszło jeszcze 213 zł soli potasowej. Trzeba by jak najszybciej PGR Białoczków odczytnąć.

A JAK TO WSZYSTKO WIDZI PRN?

Uchwała Prezydium WRN w sprawie zapewnienia rozwoju rolnictwa w latach 1954—55 stwierdza: „w powiecie koneckim i opoczyńskim mamy obecnie 90 proc. gleb kwaśnych, wymagających wapnowania”. Tymczasem w gminie Machory tego powiatu, posiadającej wszystkie zakwaszone gleby już od przeszło roku chłopi nie mogą kupić ani jednego kilograma wapna. Bo do GS Białoczków na przyznanie 60 ton nie przyszło dotychczas — nie, brak go w Radoni, Strużnie. Czy w Prezydium PRN w Opocznie wiedzą o tym? Nie. Dlaczego? W Opocznie nikt nie wie, ile do tego tej gminy nadosło nawozów sztucznych. Ani Prezydium PRN ani PZGS.

Ekipy stwierdziły, że np. w Strużnie nie nadosło prawie nie nawozów, soli potasowej do Białoczków nadosłano zaledwie 10 proc., poważne braki odczuwa gmina Janów. Tymczasem GS Kunicki posiada na składzie 90 ton soli potasowej, a w GS twierdzą, że starczy im soli na blisko 3 lata. Wydział Rolnictwa Prezydium PRN w Opocznie nie ma rozróżnienia terenu, rolnictwem kieruje przyradkowo, mierzy gotowość do siewów, tylko liczbą wyremontowanych siewników, ilością otrzymujących i świadczących pomoc sąsiędzką. Nie przejęło się również dniem gotowości, kierownik tego wydziału, ob. Dzieciak wybrał się w tym dniu na sesję GRN w Białoczkowie i nie brał udziału w kontroli.

Do realizacji uchwały, jaką podjęło prezydium PRN w Opocznie w sprawie rozwoju rolnictwa w latach 1954—55 trzeba przystąpić z większym poczuciem odpowiedzialności.

Z powiatu Opatów

Plan pomocy sąsiędkiej zrobiony. Pokazuje go przewodniczący GRN w Sadowiu. Na 15 gromad 25 gospodarstw potrzebuje pomocy.

— Czy nie za mało?

— Chyba nie — odpowiada przewodniczący. Mamy zresztą na to odwołania sołtysów. — Owszem! Oświadczają takich jest 15.

„W gromadzie Czerwonka Góra — pisze sołtys Piot Krot — nie ma takich gospodarzy, którzy potrzebują jej pomocy.”

Oświadczenia takie przysłało do GRN 8 sołtysów.

Sprawdzaliśmy czy tak jest istotnie?

— Nie — pada odpowiedź. Przeglądaliśmy zeszlonych plan pomocy sąsiędkiej. Nie wiele on się różni od obecnego.

Tym tylko, że potrzebujących pomocy w roku bieżącym jest mniej o jedno gospodarstwo. Poza tym w planie na rok bieżący nie powiedziano, kiedy — przynajmniej w przybliżeniu — będą pracować świadczący pomoc na polach potrzebujących, nie mówiąc już o uwzględnie-

Hurtownie będą dostarczały towary bezpośrednio do sklepów detalicznych

Jedną z największych bolączek handlu upośledzonego Kielecczyzny były liczne mankamenty, związane z dostawą towarów do sklepów detalicznych; dostawy te wykazywały cały szereg niedociągnięć, ujemnie wpływających na zaopatrzenie ludności.

Zarządzeniem Min. Handlu Wewnętrznego, z dniami 1 lipca, ub. r. hurtownie WPMS w Kielcach, Radomiu i Ostrowcu dostarczać będą towary bezpośrednio do wszystkich sklepów detalicznych PŚS i MHD, a także do PDT.

Sądzić należy, że nowocześnie przyczyni się do dalszego usprawnienia pracy handlu upośledzonego.

W Radomiu odbędą się Wiosenne Targi Powiatowe

W dniach 10, 11 i 12 bm. odbędą się w Radomiu Wiosenne Targi Powiatowe, które organizuje PZGS łącznie z niektórymi gminnymi spółdzielniami.

Na Targach tych społeczeństwo Radomia i okolic będzie mogło zaopatrzyć się w szereg artykułów brzoży spożywczej i przemysłowej. Tak np. w sprzedaży znajdą się: tekstylia, odzież gotowa, obuwie, meble, zabawki, artykuły celujące, książki itp.

Szereg innych towarów będąc w sprzedaży znajdą się także narzędzia rolnicze, części do maszyn, artykuły gospodarstwa domowego, środki

Radom będzie miał swój reprezentacyjny chór

Staraniem Wydziału Kultury Prezydium MRN w Radomiu organizowany jest w tym mieście reprezentacyjny Chór Radomia. Mogą w nim występować tak śpiewacy młodzieżowi, jak i starszego pokolenia. Zapisy już się rozpoczęły. Przyjmują je Wydział Kultury (ul. Waryńskiego 2).

Reprezentacyjny Chór Radomia występować będzie w przystożyci z Radomską Orkiestrą Symfoniczną.

Wtorek 9 marca 1954 r. KIELCE

TEATR IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO — „Miszpokolna starostka” — Radomnowa.

KINO „WARSZAWA” — „Lubow Jarowaja” i ca. — film. prod. radzieckiej.

KINO „MOSKWA” — „Czuch i Hek” — film prod. radzieckiej.

KINO „ROBOTNIK” — elektryczna.

DYUŻURY APTKI: Aptka Nr. 6 — Plac Obrotów Stalingradu I.

RADOM

TEATR IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO — „Radzińska” — Jurandata.

KINO „BALTIA” — „Straszenie w górach” — kolorowy film prod. radzieckiej.

KINO „HEL” — „Tajemnica firmy Solway” — film prod. WRN.

RADIO

PROGRAM I.

8.06 Władomości poranne. 8.10 Audycja dla wai. 8.20 Pieśni i tańce ludowe. 8.28 Sygnali czasu. 8.50 Władomości poranne. 9.00 Program dnia. 9.10 Muzyka. 9.50 Główna audycja. 10.00 Dziennik poranny. 10.30 Muzyka rozrywkowa. 10.50 Kalendarz radiowy. 11.00 Władomości poranne. 11.20 Muzyka. 11.30 Władomości poranne. 11.40 Władomości poranne. 11.50 Muzyka. 12.00 Władomości poranne. 12.05 Dziennik południowy. 12.25 Na swoją klatkę. 12.45 Audycja dla wai. 13.00 Muzyka rozrywkowa. 13.20 Koncert solistów. 13.58 Próżnia. 14.25 Program dnia. 15.30 Dzieci. 15.45 Władomości poranne. 16.00 Dziennik popołudniowy. 16.10 Lekkie pieśni. 16.20 Muzyka polska. 17.00 Z życia Związku Radzieckiego. 17.30 Muzyka rozrywkowa. 18.00 „Mikrofonu po kraju”. 18.15 „Poznajemy formę muzyki”. 18.45 List H. Wielo wiewyśkiej do J. A. Fraska. 19.00 Muzyka. 19.45 Audycja dla wai. 20.00 Stwierdzenia i dziennik wieczorny. 20.30 Władomości sportowe. 20.52 Muzyka taneczna. 21.00 „Zaczyna się dzień”. — słuchowiska. 22.30 W. A. Moxat. Koncert fortepianowy G-dur. 23.00—23.15 Ostatnie wiadomości.

Edward Stankiewicz grać będzie w Kielcach, Busku i Jędrzejowie

W najbliższych dniach wystąpi w kilku miastach naszego województwa znany skrzypek Edward Stankiewicz — laureat konkursu im. Henryka Wieniawskiego. Wykona on z towarzyszeniem Włodzisławy Orkiestry Symfonicznej pod batutą Danuty Kolożdzkiej, koncert skrzypcowy Saint-Saens'a, za który uzyskał w Paryżu nagrodę.

W dniu 9 bm. skrzypek wystąpi w Kielcach w koncercie dla młodzieży. Początek koncertu — godz. 17.

12 marca koncert zostanie powtórzony w Busku, a 11 bm. w Jędrzejowie.

W Kielcach skrzypek wystąpi jeszcze raz w dniu 12 bm. Początek koncertu — godz. 19.

Kielce, Sienna 2
Drukarnia BSW „Prasa”
1-4-1958